

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 2/09

15 stycznia 2009 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-502/07

K-1 sp. z o.o. / Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

PRAWO WSPÓLNOTOWE NIE SPRZECIWIĄ SIĘ SANKCJI ADMINISTRACYJNEJ, KTÓREJ MOGĄ PODLEGAĆ PODATNICY PODATKU VAT

„Dodatkowe zobowiązanie podatkowe”, takie jak przewidziane w polskiej ustawie, nakładane w przypadku stwierdzenia błędu w deklaracji podatkowej, nie stanowi podatku VAT

Polska ustawa z 2004 r.¹ przewiduje, że w razie stwierdzenia, iż podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zwrotu różnicy podatku VAT lub zwrotu podatku naliczonego wyższą od kwoty należnej, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określa kwotę zwrotu w prawidłowej wysokości oraz ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zawyżenia. Decyzją z 2005 r. naczelnik urzędu skarbowego w Toruniu stwierdził, że spółka K-1 zadeklarowała podatek VAT naliczony w kwocie przekraczającej kwotę podatku należnego za maj 2005 r., oraz ustalił za ten miesiąc dodatkowe zobowiązanie podatkowe. Spółka K-1 zaskarżyła tę decyzję uznając, że środek ten nie jest zgodny z prawem wspólnotowym.

Rozpatrując skargę kasacyjną, Naczelny Sąd Administracyjny zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z pytaniami dotyczącymi zgodności polskiego dodatkowego zobowiązania podatkowego z prawem wspólnotowym, a w szczególności ze wspólnym systemem podatku VAT przewidzianym w szóstej dyrektywie VAT².

Trybunał przypomniał cztery zasadnicze cechy charakterystyczne podatku VAT, którymi są: generalny sposób jego stosowania do czynności, których przedmiotem są towary lub usługi; ustalenie jego kwoty w sposób proporcjonalny do ceny otrzymanej przez podatnika jako świadczenie wzajemne za dostarczone towary lub świadczone usługi; pobór podatku na każdym etapie procesu produkcji lub dystrybucji, w tym na etapie sprzedaży detalicznej, niezależnie od ilości wcześniejszych transakcji; odliczenie od podatku przypadającego do zapłaty od podatnika

¹ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług w brzmieniu znajdującym zastosowanie w sprawie zawisłej przed sądem krajowym.

² Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

kwot zapłaconych na poprzednich etapach procesu z tym skutkiem, że podatek na danym etapie stosuje się wyłącznie do wartości dodanej na tym etapie, a końcowe obciążenie podatkowe ponosi ostatecznie konsument.

Trybunał stwierdził następnie, że „dodatkowe zobowiązanie podatkowe”, takie jak przewidziane w ustawodawstwie polskim, nie wykazuje powyższych cech, ponieważ zdarzeniem powodującym jego powstanie nie jest określona czynność, lecz błąd w deklaracji podatkowej. Ponadto, jego kwota nie jest określana proporcjonalnie do ceny otrzymanej przez podatnika.

Zdaniem Trybunału nie jest to w istocie podatek, lecz sankcja administracyjna nakładana w przypadku stwierdzenia, że podatnik zadeklarował kwotę zwrotu różnicy podatku VAT lub zwrotu podatku naliczonego wyższą od kwoty należnej. Trybunał orzekł, że zasada wspólnego systemu podatku VAT nie stoi na przeszkodzie wprowadzeniu tego rodzaju środka przez państwa członkowskie. Przeciwnie, Trybunał wyjaśnił, że na mocy szóstej dyrektywy VAT państwa członkowskie mają możliwość nałożenia zobowiązań, które uznają za niezbędne do zapewnienia prawidłowego poboru podatku VAT.

Ponadto, Trybunał wyjaśnił, że polskie dodatkowe zobowiązanie podatkowe nie jest „specjalnym środkiem stanowiącym odstępstwo” mającym na celu zapobieganie niektórym rodzajom oszustw podatkowych lub unikaniu opodatkowania, którego przyjęcie przez państwo członkowskie wymaga upoważnienia Rady stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: FR, EN, ES, IT, EL, NL, PL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-502/07>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053